

РЕШЕНИЕ

№ 1860

гр. София, 22.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 49 състав,
в публично заседание на 13.04.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Йорданова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **4404** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК във връзка с чл. 98 ал. 2 от АПК и във връзка със Закона за подпомагане на земеделските производители (ЗПЗП).

Образувано е по жалба на Н. Ц. П., ЕГН [ЕГН], със адрес: [населено място],[жк],[жилищен адрес] чрез пълномощник, със съдебен адрес: гр.С., [улица], вх.2, ет.10, срещу Уведомително писмо с изх. № 02-220-6500/3532 от 31.03.2021г. издадено от зам. изп. директор на ДФ“Земеделие“ за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по схеми и мерки за директни плащания, базирани на площ за кампания 2018 г., с което сумата от 9883.57 лв. и прихваната от сумата оторизирана по СЕПП.

Жалбоподателят в жалбата си, в съдебно заседание и в писмени бележки по делото, чрез процесуалния си представител излага подробни съображения за незаконосъобразност на оспорваният акт и сочи, че същият е постановен при неправилно прилагане на материалния закон и при съществени нарушения на процесуалните правила. Соочи, че през трите последователни години 2016, 2017 и 2018 г. същият е изпълнявал безукорно задълженията си по мярка“ Агроекология и климат от ПЗСР 2014-2020 като е получавал отлични доклади от проверките на място, извършени от служители на ДФЗ-РА, без да е бил субсидиран, като допълнително без никаво основание му е наложена санкция за бъдещ период. Твърди се още, че административният орган е допуснал нарушения на чл.35 и чл.36 от АПК при издаването на акта.Моли оспорваният акт да бъде отменен изцяло. Претендира

разноски по делото.

Ответникът по жалбата – Зам. изпълнителен директор на ДФ“Земеделие“, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата. Моли обжалваният акт да бъде оставен в сила като правилен и законосъобразен. Моли съда, при отхвърляне на жалбата да присъди юрисконсултско възнаграждение в полза на ДФЗ. Прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение и представя писмени бележки.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Жалбоподателят е подал заявление за подпомагане 2018 г. с Уникален идентификационен номер УИН 22280518/90268 от 29.05.2018 г./л.92-125 от делото/. В заявлението са посочени схеми и мерки за подпомагане за 2018 г. – СЕПП, С., Схема за плащане за селскостопански практики, които са благоприятни за климата и околната среда – зелени директни плащания / ЗДП/, мярка 10“Агроекология и климат“ и компенсаторни плащания в планински райони / подмярка 13.1/ НР1/. В заявлението са посочени използваните парцели за 2018 г.

Със заповед 363064/18.09.2018 г. е разпоредено да се извърши проверка на място на декларираните парцели в [населено място]/ л.40 от делото/.

След извършената проверка на място на 18.10.2018 г. е изготвен доклад за проверка на площи, като са установени недопустими за подпомагане площи в размер на 0.09 ха. С Уведомително писмо от 29.10.2018 г. ЗП е уведомен за съставения доклад и възможността да направи забележки и възражения по същия в 14-дневен срок от получаване на уведомителното писмо / л.41-57 от делото/.

С Уведомително писмо с изх. № 02-220-6500/3532 от 31.03.2021г. издадено от зам. изп. директор на ДФ“Земеделие“ за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по схеми и мерки за директни плащания, базирани на площ за кампания 2018 г., бенефициента е уведомен, че сумата от 9883.57 лв. се прихваща от сумата оторизирана по СЕПП за Кампания 2018 г., също администрирана от ДФЗ-РА. / л.17-20 от делото/.

В хода на съдебното производство от ответника са представени допълнително писмени доказателства/ л. 176-197 от делото/. От жалбоподателя също са представени писмени доказателства / л. 198-208 от делото/.

По делото е изслушана и приета СТЕ, неоспорена от страните, в която вещото лице е дало отговори на поставените му задачи / л.155-166 от делото/.

Други доказателства не са ангажирани от страните.

С оглед установеното от фактическа страна съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срок от надлежната страна, в законоустановения срок при наличието на правен интерес, поради което същата се явява ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

По валидността на акта:

Обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган – зам. изпълнителен директор на ДФЗ - като съгласно чл. 20а, ал. 1 от ЗПЗП изпълнителният директор на фонда е изпълнителен директор на Разплащателната агенция, видно от Заповед № 03-РД-2891/23.07.2019г. и Заповед № 03-РД-4509/3/23.07.2019г. / л.12-16 от делото/. Съгласно чл. 11а т. 1 и 2 от ЗПЗП разплащателната агенция приема, проверява и взема решение по заявления за плащане по схеми и мерки за подпомагане

Общата селскостопанска политика и извършва разплащания по тях. Същият е издаден в предвидената от закона форма, поради което същият не страда от пороци, водещи до неговата нищожност.

По процесуалната и материалната законосъобразност на акта:

Оспореният акт е издаден в писмена форма, но е немотивиран, което обуславя неговата незаконосъобразност – основание за отмяна по [чл. 146, т. 2 от АПК](#). Разпоредбата на [чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК](#) предвижда, че административният акт следва да съдържа фактическите и правни основания за издаването му, от което следва, че императивно изискване на закона е административният акт да е мотивиран. Мотивите на административния акт представляват единство от фактическите и правни основания за издаването му и тяхното наличие позволява да са разбере волята на административния орган. Мотивите имат съществено значение и за съда при осъществявания контрол за законосъобразност и липсата им възпрепятства този контрол и представлява самостоятелно основание за отмяна на издадения административен акт. С оглед трайната съдебна практика, мотивите могат да се съдържат, както в самия акт, така и в друг документ, към който актът препраща и който се намира в административната преписка.

В разглеждания случай административният орган не е посочил фактически и правни основания за издаването на акта. В уведомителното писмо няма конкретни мотиви относно материалноправните основания за прихващане на посочената сума от 9883.57 лв. от сумата оторизирана по СЕПП. От съдържанието на това писмо не става ясно за коя кампания се отнася, не става ясно кога и как е била наложена санкцията на лицето, размера на същата и с какъв акт е била наложена, с оглед на което е направено процесното прихващане в обжалваното в настоящото производство уведомително писмо. Не са посочени конкретните мотиви за извършеното намаление на исканите суми от жалбоподателя, въз основа на което намаление е определена оторизираната сума за изплащане по схемите и мерките за които е кандидатствал жалбоподателя.

Действително в административната преписка е представен доклад от извършена проверка на лицето на място и резултатите от нея, а именно установени недопустими площи за подпомагане в размер на 0.09 ха, но в оспорвания акт няма изложени мотиви в тази насока. Не би могло да се приеме, че мотивите към акта се съдържат в представената по делото административна преписка, тъй като в преписката липсват документи с такова съдържание. Посочването на фактическите обстоятелства, обуславящи издаването на административния акт, е абсолютно условие за законосъобразност на същия. Неизпълнението на това законово задължение води до немотивираност на оспореното уведомително писмо, поради което съдът намира, че оспореният акт е немотивиран, а липсата на мотиви препятства упражняването на съдебен контрол и е основание за отмяна на оспорения акт, с оглед разпоредбата на [чл. 146, т. 2 от АПК](#) и само на това основание подлежи на отмяна.

На следващо място следва да се отбележи, че едва в хода на съдебното производство, от представените по делото допълнителни писмени доказателства, се установява, че от ДФЗ е било издадено Уведомително писмо с изх. № 02-220-6500/8779 от 01.12.2021 г. за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по мярка 10“Агроекология и климат“ по ПРСР 2014-2020 за кампания 2017 г./ л.181 от делото/ За това писмо липсват доказателства да е било връчено на жалбоподателя.

Именно с това писмо от 01.12.2021 г. е била наложена санкция за бъдещ период, съгласно чл.19 от Делегиран регламент 640/2014 по направление: Възстановяване и

поддържане на затревени площи с висока природна стойност /В.-1/ в размер на 9883.57 лв., като посочената сума се прихваща съответствие с чл.28 от Регламент/ЕО/ № 908/2014 в течение на три календарни години с лед годината на констатацията, от оторизираните суми по схеми и мерки, администрирани от ДФЗ-РА. Това писмо, в противоречие със всякаква правна логика, е издадено 9 месеца след оспорвания в настоящото производство административен акт.

Т.е оспорвания в настоящото производство административен акт е издаден в противоречие и с материалния закон, тъй като прихващането е направено без правно основание, въз основа на акт който е издаден 9 месеца след оспорваното Уведомително писмо с изх. № 02-220-6500/3532 от 31.03.2021г. издадено от зам. изп. директор на ДФ“Земеделие“. Тези изводи не се опровергават и от приетата по делото СТЕ, неоспорена от страните. Същата е изготвена изцяло въз основа именно на това писмо от 01.12.2021 г., което писмо както беше посочено по горе е издадено след оспорваното УП от 31.03.2021г.

По изложените съображения, съдът намира, че обжалваното уведомително писмо е незаконосъобразно и следва да бъде отменено. Преписката следва да бъде изпратена на административния орган за ново произнасяне при съобразяване с изложените мотивите на съдебното решение указания по прилагането на закона.

При този изход на спора се дължи произнасяне и по заявеното от страна на жалбоподателя искане за присъждане на разноски. Същото е своевременно направено и основателно. С оглед изхода на спора и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК в тежест на ответника по жалбата следва да се възложат направените по делото разноски, които са в общ размер на 970.00 лева/10.00 лв. - държавна такса, 960.00 лв. адвокатско възнаграждение/. Съдът намира за неоснователно направеното от процесуалния представител на ответника възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение, тъй като същото е малко над установения минимум, съгласно чл.8, ал.2, т.7 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, чл. 173, ал. 2 от АПК, Административен съд – София- град, трето отделение, 49 състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на Н. Ц. П., Уведомително писмо с изх. № 02-220-6500/3532 от 31.03.2021г. издадено от зам. изп. директор на ДФ“Земеделие“ за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по схеми и мерки за директни плащания, базирани на площ за кампания 2018 г., с което сумата от 9883.57 лв. и прихваната от сумата оторизирана по СЕПП.

ВРЪЩА преписката на административния орган за произнасяне по заявление с УИН УИН 22280518/90268 от 29.05.2018 г., при спазване дадените от съда указания по тълкуване и прилагане на закона.

ОСЪЖДА Държавен фонд "Земеделие" да заплати на Н. Ц. П., ЕГН [ЕГН], със адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] сумата в размер на 970.00лв. / деветстотин и седемдесет лева/, представляваща разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд по реда на АПК в 14 – дневен срок от деня на съобщението, че същото е изготвено.

СЪДИЯ: